

Subotnje poslijepodnevno zasjedanje

opći sabor

Subotnje poslijepodnevno zasjedanje

2. listopada 2010.

Nikad ga ne ostavi

Isus Krist

nevolja

odanost

uvreda

opći sabor

Nikad ga ne ostavi

starješina Neil L. Andersen.

iz Zbora dvanaestorice apostola

Ako odaberete ne biti uvrijeđeni ili posramljeni, osjetit ćete njegovu ljubav i odobrenje. Znat ćete da postajete više poput njega.

Moja voljena braćo i sestre diljem svijeta, izražavam svoje duboko divljenje za vjeru i hrabrost koje sam vidio u vašim životima. Živimo u izuzetno značajnom vremenu — vremenu punom izazova.

Gospodin nas upozorava na opasnosti koje su pred nama

Gospodin nas nije ostavio same u našem nastojanju vratiti mu se. Poslušajte njegove riječi koje nas upozoravaju na predstojeće opasnosti: »Budite oprezni! Bdijte...«¹ »Čuvajte se... da ne budete prevareni«². »Budite budni i pažljivi«³ »Čuvajte se da ne biste... izgubili svoj čvrsti stav!«⁴

Nitko nije imun na utjecaje svijeta. Gospodinov nas savjet drži na oprezu.

Sjetit ćete se Isusovog iskustva u Kafarnaumu kada učenici koji su slijedili Spasitelja nisu htjeli prihvatiti da je on Božji Sin. Sveto pismo kaže: »Tada... mnogi njegovi učenici... nisu više išli s njim«⁵.

Onda Isus upita Dvanaesticu: »Zar ćete i vi otići?«⁶

Zar ćete i vi otići?

U svojim mislima, mnogo sam puta odgovorio na to pitanje: »Apsolutno ne! Ne ja! Nikada ga neću ostaviti! Ja sam ovdje zauvijek!« Znam da ste vi isto odgovorili.

No, pitanje, »Zar ćete i vi otići?« tjera nas da mislimo na našu ranjivost. Život nije duhovna zabava. Riječi apostola iz drugačijeg okruženja dolaze tiho u naše misli: »Da nisam ja, Gospodine?«⁷

Ulazimo u vode krštenja sretni i s iščekivanjem. Spasitelj nas poziva »dođite k meni«⁸ i mi odgovaramo uzimajući njegovo ime na nas. Nitko od nas ne želi da ovo putovanje bude kratko koketiranje s duhovnošću ili čak primjetno, ali konačno poglavlje. Put učenništva nije za osobe duhovno slabog srca. Isus je rekao: »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom«⁹. »Ako, dakle, tko želi ići za mnom, neka se odreče samog sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi«¹⁰.

Dok slijedimo Spasitelja, nesumnjivo ćemo se morati suočiti s izazovima. Ako im pristupimo vjerom, ta oplemenjujuća iskustva donose dublje preobraćenje Spasiteljeve stvarnosti. Ako im pristupimo na svjetovan način, ta ista iskustva zamagljuje naš pogled i oslabljuju našu odlučnost. Neki koje volimo i kojima se divimo skrenuli s ravnog i uskog puta, i »nisu više išli s njim«.

Kako ostajemo vjerni?

Kako da ostanemo vjerni Spasitelju, njegovom evanđelju, i uredbama njegovog svećenstva? Kako da razvijemo vjeru i snagu da ga nikad ne ostavimo?

Isus je rekao: »Ako ponovo ne postanete kao mala djeca, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko«¹¹. Treba nam srce djeteta koje vjeruje.

Kroz moć njegovog Pomirenja, svatko od nas mora postati »poput djeteta odan, krotak, ponizan, strpljiv, pun ljubavi, voljan podložiti se svemu što Gospod smatra podobnim da mu nanese, kao što se dijete podlaže ocu svojemu«¹² Ovo je snažna promjena srca¹³.

Uskoro vidimo zašto je promjena srca nužna. Dvije riječi upozoravaju nas na predstojeće opasnosti: to su riječi uvrijeđen i posramljen.

Odaberite da ne budete uvrijeđeni

One mučene Spasiteljevom božanskom prirodom Isus je pitao: »Zar vas ovo sablažnjava?«¹⁴ U usporedbi o sijaču Isus je upozorio: »Nestalan je: [a] kada dođe nevolja ili progonstvo zbog riječi, odmah podlegnu«¹⁵.

Uvreda dolazi u raznim kostimima i stalno nalazi svoj put na pozornicu. Ljudi u koje vjerujemo nas razočaravaju. Imamo nepredviđene poteškoće. Naš život ne ispadne točno onakav kakvim smo očekivali. Činimo greške, osjećamo se nedostojnima i brinemo se hoće li nam biti oprošteno. Razmišljamo o doktrinarnom pitanju. Saznamo za nešto što je rečeno na propovjedaonici u Crkvi prije 150 godina, a što nas sada muči. Prema našoj se djeci odnose nepravedno. Ignoriraju nas i nedovoljno nas cijene. Može biti sto stvari, svaka veoma stvarna nama u tom trenutku¹⁶.

U našim slabijim trenucima neprijatelj nam želi ukrasti naša duhovna obećanja. Ako nismo oprezni, naš će se povrijeđen dječji duh povući natrag u hladnu, tamnu ljusku nekadašnjeg ega, ostavljajući toplo, iscjeljujuće svjetlo Spasitelja.

Kada je Parley P. Pratt 1835. nepravedno osuđen, dovodeći sramotu i beščašće na sebe i svoju obitelj, prorok Joseph Smith je savjetovao: » Parley, ... pređite peko takvih stvari koje su vam pod nogama ... [i] Bog Svemogući bit će s vama«¹⁷.

Drugi primjer: Godine 1830. Frederick G. Williams, istaknuti liječnik, bio je kršten. On je odmah darovao svoje talente i blagostanje Crkvi. Postao je vođa Crkve. Donirao je zemlju za hram u Kirtlandu. Godine 1837, zahvaćen poteškoćama tog vremena, Frederick G. Williams je učinio ozbiljne greške. Gospodin je objavio u objavi da mu je »kao posljedica [njegovih] prijestupa [njegov] ... prijašnji položaj [u vodstvu Crkve] bio oduzet«. ¹⁸

Prekrasna lekcija koju učimo od Fredericka G. Williamsa je da je on, »koje su god bile njegove osobne slabosti, imao snagu karaktera obnoviti svoju odanost Gospodinu, proroku i... Crkvi, u trenucima kada bi bilo tako lako prepustiti se ogorčenosti«. ¹⁹ U proljeće 1840. predstavio se na općem saboru, ponizno moleći za oprost zbog svojeg prošlog ponašanja i izražavajući odlučnost izvršavati Božju volju u budućnosti. Njegov slučaj zastupao je Hyrum Smith i bilo mu je oprošteno. Umro je kao vjeran član Crkve.

Nedavno sam susreo predsjednika hrama Recife u Brazilu čije je ime Frederick G. Williams. On je prepričao kako je karakterna odluka njegovog pradjeda blagoslovila njegovu obitelj i stotine njegovih potomaka.

Odaberite da ne budete posramljeni

Uvrijeđenost ima izjedajućeg pratioca koji se zove posramljenost.

U Mormonovoj knjizi učimo o Lehijevom viđenju stabla života. Viđenje govori o onim plemenitim dušama koje »se probijaju naprijed... kroz mračne sumaglice prianjajući uz palicu gvozdenu dok ne iziđoše i ne okusiše od ploda sa stabla«. ²⁰

Nefi je opisao stablo kao »predodžba ljubavi Božje« ²¹ koja nosi ljubav što »ispuni dušu silno velikom radošću«. ²²

Nakon kušanja ploda, Lehi vidje »veliku i prostranu zgradu ... a ona bijaše puna ljudi, i starih i mladih, i muškaraca i žena, i način njihova odijevanja bijaše veoma otmjen ... i [oni] upirahu prste [prezira] ... prema onima koji bijahu ... kušali ploda«. ²³ Anđeo je objasnio da oni koji se izruguju i podsmjehuju te prsti prezira predstavljaju oholost i mudrost svijeta. ²⁴

Nefi je otvoreno izjavio: »Mi se ne obazresmo na njih«. ²⁵

Nažalost, bilo je drugih čija je hrabrost posustala. Sveto pismo kaže: »I *pošto* od ploda okusiše, zasramiše se zbog onih koji im se rugahu, i zastraniše na staze zabranjene i izgubiše se«²⁶.

Kao Kristovi učenici izdvojeni smo od svijeta. Postojat će vremena kada ćemo se osjećati neugodno dok nam se prsti prezira izruguju i odbacuju ono sta nama je sveto²⁷. Predsjednik Thomas S. Monson je savjetovao: »osim ako su korijeni vašeg svjedočanstva čvrsto usađeni, bit će vam teško suprotstaviti se ismijavanju onih koji osporavaju vašu vjeru«²⁸. Nefi je rekao: »Ne obaz[irite se] na njih«²⁹. Pavao je opomenuo: »Bog nam nije dao duh bojažljivosti, već duh snage, ljubavi ... Prema tome, ne stidi se svjedočanstva za našega Gospodina«³⁰. Nikad ga ne ostavljamo.

Prateći predsjednika Dietera f. Uchtdorfa u Istočnu Europu prošle godine, čudio sam se vjeri i hrabrosti svetaca. Jedan vođa svećeništva u Ukrajini ispričao nam je kako je bio pozvan u predsjedništvo ogranka u proljeće 1994. samo šest mjeseci poslije svog krštenja. To je zahtijevalo da njegova vjera postane javna i da on pomogne registrirati crkvu u gradu Dnjepropetrovsk. Bilo je to doba nesigurnosti u Ukrajini, i otvoreno pokazivanje vjere u Krista i obnovljeno evanđelje moglo je značiti poteškoće, uključujući mogućnost gubitka posla pilota.

Svećenički vođa nam je rekao: »Molio sam se i molio. Imao sam svjedočanstvo, i sklopio sam savez. Znao sam što Gospodin želi da napravim«³¹. Hrabro, bez srama zbog evanđelja Isusa Krista, on i njegova žena nastavili su u vjeri.

Gdje je mnogo dano, mnogo se i traži

Neki pitaju: »Moram li biti toliko drugačiji od drugih?« »Ne mogu li biti Kristov učenik bez da toliko razmišljam o mom ponašanju?« »Ne mogu li voljeti Krista bez da se pridržavam zakona čistoće?« »Ne mogu li ga voljeti i činiti što hoću u nedjelju?« Isus je dao jednostavan odgovor: »Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi«³².

Neki pitaju: »Nema li mnogih drugih vjera koji vole Krista?« Naravno da ima! No, kao članovi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana, imajući svjedočanstvo njegove stvarnosti, ne samo iz Biblije, nego i iz Mormonove knjige, znajući da je njegovo svećenstvo obnovljeno na zemlju, Sklopivši svete saveze da ćemo ga slijediti i primivši dar Duha Svetog, pošto smo obdareni moću u njegovom svetom hramu i sudjelujući u pripremama za njegov veličanstven povratak na zemlju, ne možemo usporediti ono što trebamo postati s onima koji još nisu primili te istine. »Jer, komu je mnogo dano, mnogo se i traži«³³.

Gospodin reče: »No, možeš sam birati«³⁴.

Obećavam vam, ako odaberete ne biti uvrijeđeni ili posramljeni, osjetit ćete njegovu ljubav i odobrenje. Znat ćete da postajete više poput njega³⁵.

Hoćemo li sve razumjeti? Naravno da ne. Ostavit ćemo neka pitanja po strani da budu shvaćena kasnije.

Hoće li sve biti pošteno? Neće. Prihvatit ćemo neke stvari koje ne možemo popraviti i oprostiti drugima kada boli.

Hoćemo li se ponekad osjećati izdvojeno od onih oko nas? Zasiurno.

Hoćemo li na trenutke biti zapanjeni dok gledamo ljutnju koju poneki osjećaju prema Gospodinovoj Crkvi i njihove pokušaje da slabe udalje od vjere?³⁶ Da. Ali ovo neće zadržati rast ili sudbinu Crkve, niti treba priječiti duhovni napredak svakog od nas kao učenika Gospodina Isusa Krista.

Nikad ga ne ostavi

Volim riječi ove omiljene pjesme:

Duša koja se na Isusa osloni za počinak

Ja neću, ne mogu, preteći njegovim dušmanima.

Tu dušu, pa i ako je pakao poželi uzdrmati,

Ja nikad, ne nikad, ja nikad, ne nikad,

Ja nikad, ne nikad, ne nikad neću napustiti!³⁷

Savršenost ne dolazi u ovom životu, ali mi primjenjujemo vjeru u Gospodina Isusa Krista i obdržavamo svoje saveze. Predsjednik Monson je obećao: »Vaše će vas svjedočanstvo, kad se stalno njeguje, čuvati«³⁸. Guramo svoje duhovne korijene dublje, gosteći se svakodnevno Božjim riječima u Svetom pismu. Vjerujemo riječima živućih proroka, postavljenih pred nas da nam pokažu put. Molimo se i molimo, i slušamo tihi glas Duha Svetoga koji govori mir našoj duši i vodi nas. Koji se god izazovi pojavili, mi ga nikad, nikad ne ostavljamo.

Spasitelj je upitao svoje apostole: »Zar ćete i vi otići?«³⁹

Petar je odgovorio:

»Gospodine, komu ćemo otići? ...Ti imaš riječi vječnoga života.

... Mi vjerujemo i znamo da si ti Svetac Božji«⁴⁰.

Ja također imam to svjedočanstvo. O tome svjedočim u ime Isusa Krista. Amen.

Napomene

1.

Marko 13:33

2.

Nauk i savezi 46:8

3.

Nauk i savezi 42:76

4.

2. Petrova 3:17

5.

Ivan 6:66

6.

Ivan 6:67

7.

Matej 26:22

8.

3. Nefi 9:14

9.

Matej 22:37

10.

Marko 8:34

11.

Matej 18:3, vidi i Marko 10:15, Luka 18:17, 3. Nefi 9:22; 11:37–38

12.

Mosija 3:19

13.

Vidi Alma 5:14

14.

Ivan 6:61

15.

Matej 13:21

16.

Vidi David A. Bednar, »And Nothing Shall Offend Them«, *Liahona*, studeni 2006, 89-92.

17.

Joseph Smith, *Autobiography of Parley P. Pratt*, izd. Parley P. Pratt ml. (1938), 118.

18.

History of the Church, 3:46, fusnota

19.

Frederick G. Williams, "Frederick Granger Williams of the First Presidency of the Church," *BYU Studies*, svezak 12, br. 3 (1972): 261.

20.

1. Nefi 8:24

21.

1. Nefi 11:25

22.

1. Nefi 8:12

23.

1. Nefi 8:26–27; vidi stih 33.

24.

Vidi 1. Nefi 11:35–36; 12:18–19

25.

1. Nefi 8:33

26.

1. Nefi 8:28; kurziv dodan

27.

Predsjednik Boyd K. Packer je rekao: »Uglavnom zbog televizije [i interneta], umjesto da gledamo u tu golemu zgradu, mi, ustvari, živimo u njoj.« (»Finding Ourselves in Lehi's Dream«, *Liahona*, kolovoz 2010, 29).

28.

U istom govoru, predsjednik Monson je rekao: »Velika i prostrana zgrada iz Lehijeve vizije predstavlja one iz svijeta koji se izruguju Božjoj riječi i koji ismijavaju one koji je prihvate i koji vole Spasitelja i žive po zapovijedima.« (»May You Have Courage«, *Liahona*, svibanj 2009, 126).

29.

1. Nefi 8:33

30.

2. Timoteju 1:7–8

31.

Iz osobnog razgovora i iz prevedenog izvotka Alexandra Davydova »Oral History«, zabilježen 16. srpnja 2010.

32.

Ivan 14:15

33.

Nauk i savezi 82:3

34.

Mojsije 3:17

35.

Vidi 1. Nefi 19:9

36.

Vidi 2. Nefi 28:20

37.

»Baš čvrst nama vjere«, Crkvena pjesmarica, br. 14.

38.

Thomas S. Monson, *Liahona*, svibanj 2009, 126.

39.

Ivan 6:67

40.

Ivan 6:68–69

Liahona

studeni 2010.